

nærmere – at man ikke hos De Konservative har den opfattelse, at det, at man bliver dygtigere til at bruge sin kunst kommercielt, skal erstatte de offentlige midler, der er til at støtte den frie kunst. Sådan forstod jeg det.

Hvad er det så, der gør, at Det Konservative Folkeparti ikke kan stemme for det af et flertal fremsatte forslag til vedtagelse? Er det et udtryk for, at De Konservative er kommet i dårligt selskab i den her sag, eller hvad er det?

Jeg har meget svært ved at forstå, at man ikke har mulighed for at give et tilsagn om at medvirke positivt til de initiativer, som er nævnt i det forslag til vedtagelse, som de fire partier har fremsat.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg er enig i fru Ester Larsens kommentar.

Med hensyn til fru Sonja Mikkelsen, så siger hr. Mikkelsen heroppefra, at jeg har grund til at være indigneret og vel også en smule skuffet og sur over de udtalelser, der kommer. Jeg vil godt sige, at om noget parti har Det Konservative Folkeparti vel været forkæmper for, at der kom nogle fornuftige kulturbevillinger, og at der også blev diskuteret kvalitet. Derfor er det, ja, underligt, at man fra en socialdemokratisk ordfører skal høre de her ting heroppefra. Men lad det være; lad det være.

Der er ingen som helst grund til bekymring fra Socialdemokratiets side; det kan godt være, der er det fra Enhedslistens side, men fra Socialdemokratiets side med hensyn til vores kulturpolitik er der ingen som helst grund til bekymring.

Arsagen til, at vi ikke kan stemme for det fremsatte forslag til vedtagelse, er, at vi ikke vil bindes op på de, er det otte punkter, der er, eller sådan noget i den stil. Vi vil gerne tage stilling fra sag til sag, og jeg kan da godt røbe heroppefra, at vi ikke stemmer imod det; vi stemmer blankt ud fra betragtningen, at der er mange gode ideer i det, og hvis vi tog dem enkeltvis og fik uddybet dem lidt, kunne det sagtens være, at Det Konservative Folkeparti kunne stemme for alle punkterne – sagtens.

Men det er jo sådan lidt uparlamentarisk at sige, at man vedtager et sådant forslag til vedtagelse uden at konkretisere det noget mere. Det kan da også godt være, at vi, når man kommer frem til de konkrete enkeltheder, ender med at stemme ja til dem alle sammen – selvfølgelig.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, hr. Brian Mikkelsen, i Enhedslisten er vi ikke nervøse for den konservative holdning; vi synes bare, den er fuldstændig selvmodsigende.

Det ene øjeblik får vi at vide af hr. Brian Mikkelsen, at kommerialiseringen er et helt afgørende element i kunst- og kulturlivet, og det næste øjeblik får vi at vide, at det er flødeskummet. Men flødeskummet er vel ikke det helt afgørende. Det er vel brødet, der er det afgørende. Og vi har den klare opfattelse i Enhedslisten og heldigvis også blandt andre partier, at når det gælder brødet, er det afgørende, at det er uafhængigt af kommercielle interesser. Hr. Brian Mikkelsen beskæftiger sig kun med flødeskummet.

Vi er ikke bekymrede, men vi ser klart, hvad den konservative politik er.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Egil Møller som ordfører.

Egil Møller (DF):

Når man studerer Danmarks historie, kan man som et helt almindeligt menneske blive dybt imponeret over, hvad kulturen har frembragt af kunst gennem de mange generationer. Hvad der er forarbejdet ved åndens og håndens hjælp, er ganske overvældende.

I vor tid er der sket dette, at kulturen og erhvervslivet har nærmet sig hinanden. Hvis vi ser over Atlanten til USA, har det vist sig, at underholdning og kultur er USA's største eksportsektor. Man må nok erkende, at nogle af kunstens og kulturens egenskaber i form af idérigdom, kreativitet og historier er på vej til at blive dette århundredes vigtigste konkurrenceparametre.

Her i landet har vi flere eksempler på, at kulturlivet og erhvervslivet arbejder sammen i nye fællesskaber. Af eksempler kan jeg nævne B&O, Novo Nordisk og IT-firmaet Oracle, som hver for sig har benyttet sig af kulturinspiration og -samarbejde.

Kulturen er blevet et meget vigtigt redskab både nationalt og regionalt i konkurrencen om at tiltrække investeringer og turister. Derfor er det vigtigt, at kultur- og erhvervspolitikken bliver koordineret i endnu højere grad i fremtiden.

Sidste år anvendte staten, amterne og kommunerne tilsammen 3,5 mia. kr. til museer, film, teater, musik og alment kulturelle formål. Når vi ser nærmere på finansieringen af dette beløb, blev 53 pct. afholdt af statskassen, mens kom-